

maandblad van woonzorgcentrum Sint Bernardus
 onderdeel van Stichting Zorgcombinatie Marga Klompé
 't Zand 23 - 7126 BG Bredevoort - 0543 - 45 10 00

10 de jaargang

De Krant van 't Land

10-de jaargang - no. 9 - mei 1999

HET FEEST GAAT DOOR!

● der jaar opnieuw mogen we Jezus gedurende een reeks van feest- en gedenkdagen volgen op zijn levensweg en daarbij de betekenis van die weg overdenken.

Na de verwachtingsvolle adventsdagen vieren we het Kerstfeest: Immanuel, God met ons. Dan volgt al spoedig de lijdenstijd, waarin steeds meer beseffen, dat het lijden van de Heer weliswaar zijn dieptepunt vond in die laatste dagen, uitlopend op wat we toch 'goede' vrijdag mogen noemen, maar dat heel zijn aardse leven één lijdensweg is geweest.

En dan: Pasen! Jezus leeft! Discipelen en Emmaüsgangers vertellen enthousiast hoe zij zijn levende nabijheid hebben ervaren. En op het Hemelvaartsfeest mogen we zingen: Al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen.

En dan tenslotte, Pinksterfeest. In vuur en vlam, in wind en woorden wordt de Geest van God uitgestort. Prachtig woord is dat: uitgestort. Niet druppelsgewijs, nee in volle overvloed deelt God zichzelf aan ons mee, bezielt ons, bemoedigt ons, doet ons leven in het geloof in zijn liefdevolle nabijheid.

Wat is het goed, dat we ook nu weer in al die dagen, van advent tot pinksteren, steeds een stukje van die weg mochten overdenken en vieren. Die tijd hebben we er echt wel voor nodig, want hoe zouden we heel de rijkdom van dat evangelie in

één keer kunnen bevatten. Het is zó al moeilijk genoeg.

En nu zijn al die kerkelijke feestdagen voorbij. Nu moeten we een half jaar wachten op de volgende adventstijd. Maar... nu moeten we elkaar toch voor één ding waarschuwen. En dat is niet overbodig, want je hoort of leest het nog wel eens: dat die tijd tussen Pinksteren en de volgende Advent de feestloze tijd wordt genoemd.

Wat verschrikkelijk is dat! Want het feest gaat door! 365 dagen per jaar. Nergens wordt dat mooier onder woorden gebracht dan in dat paaslied:

*'t Is feest, omdat Hij bij ons is,
 de Heer die eeuwig leeft
 en die in zijn verrijzenis
 alles herschapen heeft.*

Nee, niet iedere dag van ons leven is een feestdag, dat weten we best. En van die herschepping is vaak nog weinig te zien. Integendeel. Maar ook in die maanden na Pinksteren mogen wij dat paaslied zingen. En het gelovend vieren dat Hij bij ons is, de Heer die eeuwig leeft. Dat geeft ons moed, hoop en toekomst, ook als het leven niet zo feestelijk is.

Laten wij voor elkaar bidden, dat wij de nabijheid van de Heer zo in ons leven mogen ervaren.

G.J. Timmer

OUDE FOTO'S GEZOCHT

Zou er nog iemand in Nederland zijn, die niet weet dat er in Aalten iets heel bijzonders gaat gebeuren? Het kan bijna niet! Landelijke kranten als Trouw, NRC en Volkskrant hebben er grote artikelen over geschreven en de laatste maanden zijn er niet minder dan acht radio- en tv-uitzendingen aan gewijd. Aalten was steeds in het nieuws. En onze eigen dag- en weekbladen vertellen regelmatig alle nieuwtjes er over.

Weet u al waar het over gaat? Natuurlijk: over het Onderduikers- en Verzetsmuseum, dat gevestigd zal worden in het pand Markt 12, vlak naast museum Frerikshuus. Er zijn heel wat oorlogsmusea in ons land, maar daarin gaat het meestal over de militaire kant van de oorlog: wapens, uniformen, voertuigen, enz. Maar in het Aaltense museum zal getoond worden, en dat is dus helemaal nieuw, hoe nu juist de burgerbevolking in die bezettingsjaren heeft geleefd. Met extra aandacht voor onderduikers en verzet, maar ook het 'gewone' leven in die tijd.

Zo is het de bedoeling om in het pand Markt 12 een aantal kamers in te richten, zoals ze ook in de veertiger jaren waren ingericht en gemeubileerd: een woonkamer, keuken, winkel enz. Maar ook bijvoorbeeld een dis-

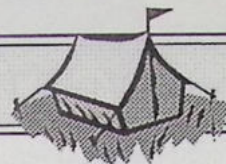
tributiekantoor, een illegale drukkerij en dergelijke. Maar... hoe zagen de huizen er toen van binnen uit? En dan niet alleen de meubels, maar ook bijvoorbeeld wat er aan de muur hing, alle gebruiksvoorwerpen (keukengerei, serviezen, gereedschap, noem maar op) en wat er verder zo al in een huis te vinden is.

Het zou heel mooi zijn als wij, de mensen aan wie gevraagd is dat nieuwe museum in te richten, zoveel mogelijk foto's uit die tijd zouden mogen zien. Vooral foto's dus die binnenshuis genomen zijn. Als u die hebt, dan bent u er heel zuinig op, dus u krijgt ze beslist terug. Van foto's die we goed kunnen gebruiken kunnen we namelijk kopieën maken.

Wilt u eens kijken wat u nog vinden kunt? Wij zouden er zeer meer geholpen zijn. U kunt daarover dan contact opnemen met museum Frerikshuus, Markt 14, telefoon 471797. Heel hartelijk dank!

VAN VROEGER DAGEN EN NU

Het is al meer dan vijfenzestig jaar geleden dat meester Van Velden uit Lichtenvoorde tijdens een vergadering van de toenmaals genaamde Jongelings Vereeniging een bespreking heeft gehouden over een pas uitgekomen gedicht: Wat de toekomst brengen moege, enz.

Dat gedicht is gemaakt en opgeschreven door Jacqueline van der Waals. Die dichteres was toen al ernstig ziek en ze heeft kort voor haar overlijden in 1922 dit gedicht in de openbaarheid gebracht. Wanneer deze gedichten in de gezangenbundel van de Hervormde kerk zijn opgenomen weet ik niet.

Meester Van Velden heeft omstreeks 1930 deze bespreking daar over gehouden. Sinds die tijd is dit gedicht voor ontelbaar velen een bron van troost en bemoediging geweest, om het rotsvaste geloof dat uit die gedichten spreekt. Het is toen later met de vele emigranten over de wereldzeeën getrokken en gevlogen om overal waar het gezongen werd, troost en bemoediging te brengen; niet alleen bij droefheid, maar ook bij vreugdevolle gebeurtenissen werd dit gezang (gezag 293: 1 t/m 4) vele malen gezongen of gespeeld.

Zelf hebben we dat bijna tien jaar geleden mogen ondervinden bij ons vijftig-jarig huwelijk op 28 april 1989. De Barlose muziekvereniging kwam ons een serenade brengen en één van de liederen die gespeeld werden was ook dat mooie gezang. Die dag was voor ons toch al zo'n hoogtijdag, want onze zuster en haar man kwamen totaal onverwacht bij ons op bezoek vanuit Australië. Het was maar goed dat we vijf minuten ervoor door de oudste zoon werden gewaarschuwd dat wij bezoek hadden gekregen vanuit Australië. Het is te begrijpen dat we er wel wat ondersteboven van waren, want er was **geen** brief, **geen** kaartje die morgen gekomen. Ik mocht zelfs de kamer niet uit, want Lena kan eens bellen. En daar stonden ze bijna onverwacht voor onze neus. Later hoorden we dat ze al zes dagen in Winterswijk zich schuil hadden gehouden. De verrassing was compleet.

Nu wil ik toch nog weer terug naar meester Van

Velden en zijn vrouw, die samen heel veel voor de Lichtenvoordse jeugd hebben gedaan. Nog altijd denken we met plezier terug aan die tijd. In die tijd was er bijna in elke plaats een Jongelings- of Meisjesvereniging. Er werd dan vaak door de Meisjesvereniging medewerking verleend bij een uitvoering of wat anderszins. In die tijd was er niet zo veel te doen in dorp of buurtschap. Er werden toen al wel ringvergaderingen gehouden van de Jongelings- of Meisjesvereniging. Die werden bij toerbeurt door Aalten, Bredevoort, Lichtenvoorde en Winterswijk verzorgd. Van Velden was de voorzitter van de Lichtenvoordse vereniging. In die zelfde tijd was er in Bredevoort ook een hoofdonderwijzer en ook een meester Van Velden aan de pas opgerichte christelijke school aldaar. Verder was er in Gorssel ook een Van Velden tot schoolhoofd benoemd. Het waren drie broers van een onderwijzersfamilie uit Nijmegen. Wij hebben het meeste contact gehad met Van Velden uit Lichtenvoorde en van die onderwijzersfamilie hebben er veel bijgeleerd, ook via de vereniging. In die tijd werd er elk jaar op tweede Pinksterdag een samenkomst gehouden op het Walfort. Deze werd georganiseerd door de ring Winterswijk. Als het goed weer was konden in die tijd de bezoekersaantallen tot ver over de duizend oplopen. Het Walfort was een erg mooie locatie met eeuwenoude bomen en een eeuwenoude omgeving. Langzamerhand werd de opzet van die samenkomst veranderd en ging men meer uit van de zendingsgedachte. De Aaltense dominees hebben daar een goede invloed in gehad. Ik denk in deze aan ds. Stegeman, aan ds. Drost en ook ds. Klijn. In die tijd leefden we al onder de druk van een nieuwe wereldoorlog, die later ook is gekomen. Maar er werd toen ook al geprobeerd kerkelijk wat meer eenheid onder de christenen te brengen. Ds. Gerritsma heeft daar veel voor gedaan en dan niet te vergeten ds. Plug en zijn vrouw uit Bredevoort. Er werden in die tijd al veel meer pogingen aangewend om de eenheid in kerk en staat wat te vergroten. Hard ging het nog niet, maar er was hier en daar een begin. In

werden er ook al gezamenlijke zendingssamenkomsten gehouden. Bij de Domme Aanleg is toen al minstens éénmaal een week lang een tentsamenkomst gehouden. De oorlog heeft toen een einde gemaakt aan dat alles en het is niet meer gelukt om dat na de oorlog direct weer aan de gang te krijgen.

Tenslotte wil ik nu wel graag terug komen op de aanhef van deze brief, namelijk: het schrijven over het mooie en geloofsvolle: 'Wat de toekomst brengen moge.' In 1995 is de man van onze zuster in Australië ziek geworden en daar ook overleden. Bertus Heusinkveld is in Lichtenvoorde geboren op 23 december 1926 en is overleden op 8 juni 1995 in Australië. Het is een erg moeilijk iets geweest dat wij daar niet aanwezig konden zijn. Wel hebben we per telefoon met Lena overleg gepleegd wat er allemaal zou gebeuren. Het is de laatste zwager in de familie Scholten geweest, die we moesten missen en de eerste waar we er niet konden zijn. Het is voor onze zuster, voor hun kinderen en de kleinkinderen een zware slag geweest. Bij het graf van haar man hebben Lena en haar dochter Rita ook dat wondermooie gezang van troost en bemoediging in het Hollands, als een laatste groet, namens ons allemaal gezongen.

P.S.

Het gebeuren daar is toen op de band gezet, zodat we er toch wat van konden volgen. Dat is nu zo al vier jaar geleden. Wij hebben altijd al een goed contact gehad met onze familie daar gehad. Ze wonen nu al ruim negenendertig jaar in Australië. Een aantal keren zijn ze, of gezamenlijk, of alleen, op bezoek geweest. Het laatst in 1996, enige maanden voor wij naar Sint Bernardus gingen verhuizen. Nu was ze alleen. Maar Holland verandert hoe langer hoe meer. Ze vindt niet meer terug wat eens is geweest. En ze heeft soms grote moeite om terug te gaan naar Australië, want ook daar verandert er veel. De oude Hollanders sterven uit of enkelen gaan op hun oude dag toch terug naar het oude land, als er geen kinderen zijn.

Wist u dat?

De vrienden hebben in de loop der tijd al heel wat kunnen bijdragen aan de inrichting en verfraaiing van het huis.

Soms ging het om grotere zaken, zoals de zonwering of de bijdrage voor de tuinaanleg, maar soms ook om kleinere dingen, zoals de spiegel in de serre of de tuinstoelen.

Ook in de toekomst zullen er wensen blijven.

De Stichting "Vrienden van Sint Bernardus" bestaat nu ruim tien jaar. Naast allerlei acties, zijn de donateursbijdragen een belangrijke bron van inkomsten.

Bent u nog geen donateur?

Als u ons wilt ondersteunen met minimaal f 10,- per jaar (maar meer mag natuurlijk ook), dan verzoeken wij u de onderstaande bon ingevuld te deponeren in de rode brievenbus in de hal van Sint Bernardus, of u kunt deze bon opsturen naar: Verzorgingshuis Sint Bernardus, 't Zand 23, 7126 BG BREDEVOORT.

Als donateur krijgt u dan tien keer per jaar "De Krant van 't Zand" thuisbezorgd.

de Vrienden

WIE BEN IK?

Nou, ik nem an dat jullie no wal hebt eraoden wee die leu bunt op de veurige foto. Zo neet, dan zol ik haost zeggen, raad maor es 'n poosjen wieter.

Maor jullie zölt wal ni-jskierig waezen. Dat kleine deerntjen naost eur moder dat bun ikke, Dagmar Buesink. Ik val wal 's in veur de activiteitenbegeleidster.

En die knappe deerne naost mi-j dat is Betsy Buesink (jao, jao, zee wordt ok 'n dagjen older). Ik bun daor 'n jaor of twee en hoo old of mien moder daor was....., dat mo 'j eur zelf maor vraogen. Wi-j staot daor te kieken naor de fakkeloptocht in Aalten. Ik stao baoven op de vensterbanke bi-j 'n huus an de Prinsenstraote. Die vensterbanke is van mien oldtante (een tante van mien vader). As klein kind ging ik tussen de middag, a 'k uut schole kwam altied bi-j eur langs. Zeuven jaor he 'k dat edaone (zolange he 'k na-

melijk ovver de laegere school edaone). Ik wonne noo sinds good 'n jaor in Lechtenvoorde (keistad) samen met mien keerl, en dat bevölt mi-j prima. Wi 'j hebt 'n tuintjen waor ik mien harte op kan halen, want ik stao völle in de tuin te wroeten. Wi 'j bunt noo met 'n kippenhöksken bezig (nee, niet veur mi-j, veur miene kippekes). Ik heb noo twee kippekes zolange in 'n noodhöksken zitten, zee heet Moeke (umdat ze zo dikke is) en Manke (umdat ze maor éne poot hef).

Ik kan d 'r nog völle meer ovver schrieven, maor zo onderhand mo 'k d 'r maor es 'n end an maken, want ik mocht neet te völle schrieven. Nou, ik zol zo zeggen: tot ziens en de groetjes van Dagmar.

DE NIEUWE FOTO:

Wie, o wie is deze stoere jongen op de fiets?

ECHTPAAR SCHOLTEN ZESTIG JAREN GETROUWD

Achtentwintig april, tien uur zat de zaal van Sint Bernardus helemaal vol. Het was dan ook een bijzondere dag voor het echtpaar Scholten, maar ook voor de bewoners van Sint Bernardus. De heer en mevrouw Scholten waren namelijk zestig jaar getrouwd. De zaal was feestelijk versierd en toen was het wachten op het bruidspaar. Ze kwamen binnen, samen met hun kinderen. Ze zagen er prachtig uit en ik geloof zelfs dat de heer Scholten een nieuwe pet op had. We kregen eerst koffie met iets lekkers erbij en toen nam Hanny Veenhuis het woord. Mevrouw Lammers feliciteerde het paar namens de bewoners en overhandigde een envelop met inhoud. Er werden foto's gemaakt en videofilms. Toen kwam er natuurlijk een drankje op tafel. Kortom, een gezellig samenzijn.

De zondag daarop hadden ze een feestje in familiekring met kinderen, kleinkinderen, enz.

Een paar dagen eerder was er nog een heuglijk feit in Sint Bernardus. Het echtpaar Van Lochem was toen vierenzestig jaar getrouwd. Ja, ja, altijd baas boven baas. Omdat het geen kroonjaar was werd dit samen met hun kinderen gevierd.

Betsy Buesink

VAN ALLE MARKTEN THUIS

In de eerste helft van mei waren er op twee zaterdagdagen achtereenvolgend activiteiten van de Vrienden. Op 8 mei was de geraniummarkt, waar dit jaar meer dan achtduizend planten stonden uitgesteld. Willy Heinen had dit keer voor een extra ruim aanbod gezorgd, waardoor het schoolplein voor een groot deel was bedekt met een bloemenpracht. Ook bleek weer dat deze markt door de jaren heen een grote schare trouwe kopers heeft opgebouwd, die Sint Bernardus een warm hart toedraagt. De opbrengst was dan ook weer prima.

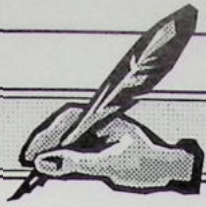
Een week later stond een groep vrijwilligers paraat om het terras te verzorgen tijdens de boekenmarkt. Hoewel het niet constant stralend weer was (en het bleef gelukkig droog), kwamen de duizenden boekliefhebbers al vroeg naar 't Zand. De zaal, en later ook het terras vulden zich daarop al gauw met de eerste bezoekers. Naast onze lekkere koffie blijkt ook de soep, die vanaf

12.00 uur wordt verkocht ondertussen een grote faam te hebben gekregen. Binnen korte tijd was de grote voorraad weer uitverkocht. Compliment aan de kok! En dank uiteraard aan de vrijwilligers.

Tijdens de volgende boekenmarkt is het terras opnieuw geopend en daarnaast zijn de Vrienden dan present met een boekenkraam.

De Vrienden

Ik geef de pen door aan....

Mij is gevraagd om in uw blad iets over mijzelf te vertellen. Ik ben op 10 augustus 1954 in Hoogeveen geboren. Daar ben ik ook opgegroeid. Na mijn middelbare school ben ik Elektrotechniek gaan studeren op de HTS in Zwolle. In het derde jaar van die opleiding moest ik stage lopen bij vier verschillende bedrijven, verspreid over het land. Dat betekende ook dat ik op kamers moest. In die tijd had ik veel tijd om te lezen. Ik ging mij interesseren voor theologie. Een boek wat op mij toen diepe indruk gemaakt heeft, was een boek van Bonhoeffer over de navolging van Christus.

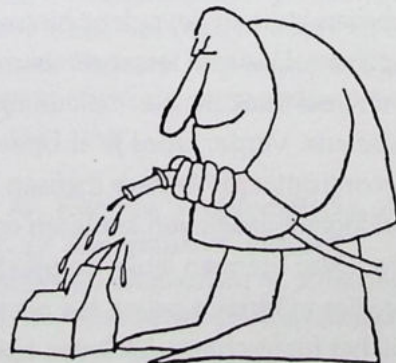
Omdat in die tijd mijn vader ook ernstig ziek was (hij had MS) ging de vraag naar het lijden mij steeds meer bezighouden. Toen een dominee in zijn preek vertelde dat het lijden van God kwam als een straf voor de zonde, had ik het daar heel erg moeilijk mee. In zo'n God kon ik niet geloven. Ik wist heel zeker dat God anders was, dat het lijden niet tot God te herleiden zou zijn. Ik ging vanaf die tijd mij steeds meer bezighouden met de vraag van God en het lijden. Ik werd geraakt door een uitspraak van Bonhoeffer dat God ons niet helpt met zijn almacht, maar met zijn lijden. Nog steeds is dat voor mij een heel belangrijke uitspraak. God is voor mij een God die betrokken is bij alles wat er in de wereld gebeurt, die aan onze kant staat tegenover al het duister dat ons leven bedreigt. God die in het lijden van Christus het lijden van de wereld op zich neemt om ons zo ervan te bevrijden.

In diezelfde tijd heb ik ook belijdenis gedaan van mijn geloof, ook was ik toen actief binnen

het interkerkelijk jongerenwerk. In dat derde jaar van mijn HTS opleiding hoorde ik heel toevallig dat je met een HTS studie ook theologie kon gaan studeren. Omdat theologie mij interesseerde ben ik dat ook gaan doen. Ik ging theologie studeren in Groningen. Voor mij was het wel een heel grote overgang, van een zuiver technische studie zonder talen, naar een studie waarin talen een heel belangrijke rol spelen! Toch ging het goed en heb ik het een heel fijne studie gevonden.

Ondertussen had ik mijn vrouw leren kennen. Omdat ik in Groningen studeerde werd zij onderwijzeres in Hoogezand-Sappemeer. In 1978 gingen wij trouwen. Bijna vijf jaar hebben wij in Hoogezand gewoond. Daar kregen wij onze eerste zoon. Toen ik klaar was met mijn studie (in 1982) kreeg ik een beroep naar de Hervormde Gemeente te Kloosterhaar in Noord-Oost Overijssel. Daar werden onze beide andere zonen geboren. In april 1989 werd ik predikant hier in Aalten. Wij wonen hier dus al tien jaar. Het bevalt ons hier heel goed, zowel het werk in de gemeente, als het wonen in deze schitterende omgeving.

W.H. Everts

OUD WORDEN ZONDER KINDEREN

Het komt regelmatig voor dat oudere mensen geen kinderen hebben. Dat kan verschillende oorzaken hebben. Iemand heeft niet of laat de juiste partner gevonden of iemand kan door lichamelijke omstandigheden geen kinderen krijgen. Bij de huidige generatie ouderen komt het niet zo vaak voor dat iemand er bewust voor koos om geen kinderen te krijgen.

Het was vroeger niet gewoon dat een vrouw zou kiezen voor een carrière. De meeste vrouwen kregen kinderen en als dat niet kon dan waren er weinig alternatieven. Medisch gezien was er ook minder mogelijk. Er van uitgaande dat vroeger niet veel mensen vrijwillig kozen voor een leven zonder kinderen is het te begrijpen dat ze het vaak als een gemis hebben ervaren. Misschien het meest omdat anderen er zo mee bezig waren.

Toen ze tussen de twintig en dertig jaar waren kregen al hun leeftijdgenoten kinderen en praatte over baby's. In die periode zullen ze zich vaak buitengesloten hebben gevoeld. De één kon daar waarschijnlijk beter mee omgaan dan de ander.

Wanneer mensen dan eenmaal een andere invulling aan hun leven hadden gegeven werd het gemis naar de achtergrond verdrongen. Maar bij het ouder worden kunnen gevoelens hierover ineens weer opleven. Doordat iemand niet meer kan werken en veel thuis zit, is er ook de tijd voor die gevoelens. Verder word je er opeens weer mee geconfronteerd. Andere mensen krijgen met feestdagen bezoek van kinderen en kleinkinderen. Deze brengen leuke en minder prettige nieuwtjes in huis en geven het gevoel dat je nog bij het maatschappelijk leven hoort.

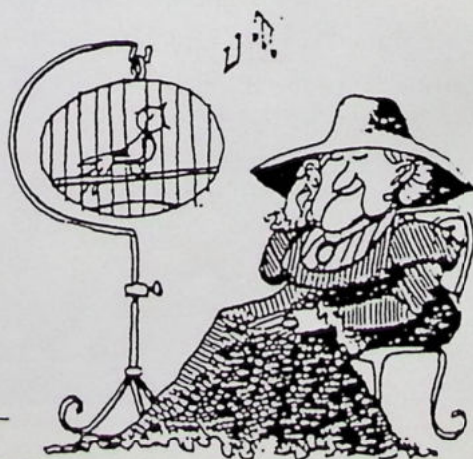
En onderling wisselen de oudere mensen de nieuwtjes over kinderen en kleinkinderen weer uit.

Verder zijn kinderen vaak het eerste aanspreekpunt voor belangrijke beslissingen, zoals een verhuizing naar het verzorgingshuis. Dat geldt overigens ook voor de mensen, die de oudere verzorgen. Voor hen is het ook prettig als er met een naaste overlegd kan worden.

Het is wel zo dat mensen zonder kinderen vaak wel geleerd hebben om met allerlei mensen om te gaan. Dat betekent dat hun vriendenkring uitgebreid kan zijn. Hun contactpersonen bestaan vaak uit nichten, neven of goede vrienden. Zolang het om een echtpaar gaat, hebben ze nog veel steun aan elkaar. Maar wanneer één van beide overlijdt, kan dat extra veel pijn doen.

Door de toekomstige ouderen zal dit gegeven waarschijnlijk weer wat anders worden ervaren omdat er tegenwoordig meer mensen zijn zonder kinderen. Hierdoor zullen mensen zich minder gauw buitengesloten voelen. Dit is namelijk een voornaam punt: erbij horen en ervaringen kunnen delen, verzacht de pijn.

Renske Visser-Waardenburg

VERJAARDAGEN

14 juni - Jolanda Lensing-Hengeveld
18 juni - de heer D.W. te Selle, app. 208
27 juni - mevr. H.H. Bernhardt-Corstjens, app. 201

WEEKSLUITINGEN

datum voorganger	organist
5 juni ds. H.A. Hoorn	dhr. W. Mak H.A.
12 juni dhr. G.H. Schimmel	dhr. G. Olbach
19 juni ds. J. Bakker	dhr. W. Fukkink
26 juni ds. W.A. Andela	dhr. Y. ter Haar

AGENDA

Vrijdag, 28 mei is er door de activiteitenbegeleidster een uitstapje georganiseerd. Op het programma staat een rondrit en aansluitend een bezoek aan het pannenkoekenhuis in Westendorp. Vertrek 14.30 uur.

Maandag, 14 juni vanaf 14.30 uur organiseert de sociale commissie een BINGO-middag, er zijn leuke prijsjes te winnen!

MUTATIES

Sint Bernardus: geen

Beth San:

Op 19 april is mevrouw Hogeweg-Nieuwenhuis in app.209 komen wonen.

Op 22 april is mevrouw Eelink verhuisd naar verpleeghuis Pronsweide.

Op 8 mei is de heer Garretsen overleden.

't Hoge Veld:

Mevr. J.Valk-van Ooyen is intern verhuisd van app.214 naar app.201.

Mevr. G.H.Hoornenborg-Wikkerink is verhuisd naar verpleeghuis Pronsweide.

Mevr. D.Capel is op 19 mei in app. 202 komen wonen.

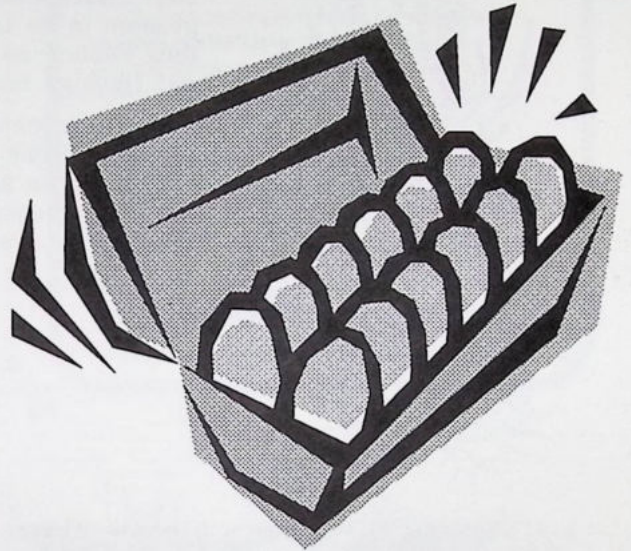
De Heer H.Vrieze is op 27 april in app. 313 komen wonen.

Mevr. Zomer-Strijker is op 4 mei in app. 404 komen wonen.

Mevr. T.S. Nieweg, app.509 is op 27 april overleden.

PUZZEL- OPLOSSINGEN

Precies zestig eieren zaten er in die volgeladen paaseierenmand in ons maart-nummer. En de lezers van onze Krant kunnen goed tellen, hebben we ontdekt. Wie het niet helemaal precies goed had zat er toch wel dicht in de buurt: de oplossingen varieerden van 59 tot 64 eieren. En dit zijn de winnaars:

- * *Joyce Willemsen,*
Koppelstraat 30, Bredevoort.
- * *mevr. T. Rots-Stevens,*
Pater Jan de Vriesstraat 10, Bredevoort.
- * *mevr. G. Hilthuis-Ivens,*
De Hoven 8, Aalten.

In de aubade voor onze jarige koningin in het april-nummer hebben niet zo veel lezers meegezongen. We hadden het wel gedacht: het zijn in hoofdzaak de al wat oudere lezers en lezeressen die die oude liederen nog kennen. "Hollands vlag gaat bovenal" was de gevraagde oplossing en de prijzen gaan naar:

- * *fam. W. Pardijs, Heidedijk 5a, Aalten.*
- * *mevr. D. Zweerink-Hinkamp,*
Burg.Haverkampstraat 9, Dinxperlo.
- * *mevr. J. Maarsingh-Moed, Beeklaan 9,*
Aalten.

De bloemen staan in bonte tooi;
natuur, wat ben je wondermooi,
't is meie

Al enige jaren ging het in de mei-puzzel in ons blad over de vogeltjes, die - zoals we allemaal weten - in die maand elk een ei leggen. Heel leuk en leerzaam voor jong en oud, maar daardoor zou je bijna vergeten, dat er in de mei-maand nog zoveel meer moois te genieten valt. Zoals bloemen.

Hier onder staan de namen van een groot aantal bloemen. Ze groeien in de tuin of in de wei, langs sloot of weg, maar één ding hebben ze gemeen: ze bloeien in mei. Alleen moet u zelf dat fleurige bouquet nog even samenstellen.

Van alle namen van die bloemen staan hieronder de lettergrepen in alfabetische volgorde. Sommige lettergrepen zult u meteen herkennen en als u daar al vast bloemennamen van maakt en die lettergrepen doorstreept, dan wordt het al gemakkelijker om ook van de overige iets te maken. Probeer u het maar eens:

a - bed - blad - bloem - bloem - bloem - bloem - bloem -
bo - bos - cis - da - de - de - der - do - dot - e -
flui - geet - griet - hoef - je - je - klap - klein -
kro - kruid - kruid - kus - la - le - len - lie - lie -
lief - ma - man - mar - moon - mij - nar - ne - ne -
niet - ool - paar - pink - prijs - re - rid - roos -
rus - sleu - speen - spoor - ster - stro - te - tel -
tel - tel - ter - ter - thij - tje - tje - van - ve - ve -
ver - vi - vrou - vrou - we - wen

Wij geven u ruim de tijd. Vóór 30 juni moet uw oplossing bij de redactie binnen zijn. Dat betekent dat de uitslag pas in het augustus-nummer komt, maar de prijswinnaars krijgen eerder bericht. Als u half juli nog niets hebt gehoord, dan behoort u niet tot de gelukkigen. Veel succes! En geniet van al het moois dat de natuur u biedt in mei. Want je raakt niet uitgekeken.

We zijn net zo thuis in de buurt als u

De Rabobank is een bank met een idee. Het idee dat je samen sterk bent. De Rabobank heeft als geen ander een traditie van samenwerken en bouwen aan relaties. Het is een bank van mensen vóór mensen.

Dat merkt u al snel in het persoonlijke contact. Elke Rabobank staat midden in de samenleving. Daarom zijn we vaak betrokken bij activiteiten in het bedrijfsleven, verenigingen en scholen. We weten wat er leeft, ook als het niet om bankzaken gaat. Kortom, we zijn een bank die net zo thuis is in de buurt als u.

Rabobank

Aalten - Bredevoort - IJzerlo

Bertram

't Zand 1
7126 BC Bredevoort
Tel. (0543) 45 11 12

Openingsstijden van
10.00 tot 22.00 uur.

's-maandags gesloten

een
onding,
zo'n
wekker

Of vindt u het prettig, dat geratel op de vroege morgen? Er is iets beters denkbaar. Wat dunkt u van een licht muziekje? Ontwaken met de Beatles of Mozart. Met behaaglijk tapijt onder uw voeten en een tuitje bloemen op de toilettafel.

Dat is wel even anders dan het vroegere slaaphok. In het kleine Bredevoort staat de grootste slaapkamerkollektie van de Gelderse Achterhoek opgesteld. Bij Betting. Niet de eerste de beste, laten we dat afspreken. Tot ziens!

Welterusten, uw bedje is gespreid door...

Betting VORMGEVER MEUBELN
Bredevoort

Vrijdag koopavond tot 9 uur. Tel.: 0543-451567

HONDA

Autobedrijf

A. ten Bruin

Misterstraat 39a - 7126 CB Bredevoort
Telefoon 0543-451788 b.g.g. 0543-452078
Telefax 0543-451080

Bakkerij Jos Knippenborg
Zieuwent - Borculo
Bredevoort (0543) 45 12 31

De bakker die iets extra's maakt van uw bestelling!

TEN BRUIN Mode
heren- en jongensmode, vrijetijdskleding

Misterstraat 16 - Bredevoort - 0543-451251

TAXIBEDRIJF

WALHOF

3e Broekdijk 2 - 7122 LA Aalten

0543-47 20 02

Telefax 0543-47 73 27

24 uur per dag bereikbaar

heesters · potterij · tuinaarde · tuinverlichting
GroenRijk
Willy Heinen
Bredevoortsestraatweg 118
7126 AA Bredevoort
telefoon (0543) 451 233
HET RIJKE TUINLEVEN
Openingstijden: Ma. t/m vr. 9.00 - 18.00 uur
vr. koopavond tot 21.00 uur, zat. 8.00 - 17.00 uur
bloemkanten · meubels · vloeren · vloerbedekking · schilderen · schilderwerk · elektrische en elektronische gereedschappen · accessoires · verlichting

- PLC BESTURINGEN
- SCHAKELKASTENBOUW
- KRACHTINSTALLATIES
- AIRCONDITIONING
- TECHNISCHE ONDERSTEUNING INDUSTRIE
- SATELLIET ONTVANGST

HIDDINK

TECHNISCHE SYSTEMEN & INSTALLATIES
BREDEVOORT NL TEL. 0543-451037 SEMA 06-59 805495

DRUKKERIJ TE MEBEL BV
VEELZIJDIG IN DRUKWERK

Misterstraat 40 - 7126 CE Bredevoort
Telefoon 0543-451334 Fax 0543-452052

reparatie, onderhoud en verkoop van
portofoon- en mobilfoonsystemen
autotelefoon - semafoon
telefooninstallaties

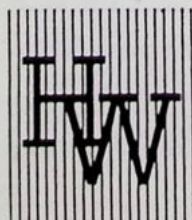

w.r. tolkamp

mobilofoon - intercom - oproepsystemen
autotelefoon - semafoon

Pr. Mauritsstraat 1, 7126 AC Bredevoort, tel. 0543-451754, fax 0543-451547

Voor al uw **SCHILDER, BEHANG-**
en
GLASWERKZAAMHEDEN

Schildersbedrijf
HANS WENSINK
Tel. 0543-451489

Deutz - Fahr
Trekken - Werktuigen

ook in speelgoed
uitvoering

Fa. G.H. KLEIN NIBBELINK

Landstraat 4 - 6 Winterswijksestraat 61 Bredevoort

Telefoon 0543 - 451254